

UREDBA (EU) št. 1144/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 22. oktobra 2014****o ukrepih za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo, ki se izvajajo na notranjem trgu in v tretjih državah, ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 3/2008**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 42 in člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija lahko v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 3/2008 ⁽⁴⁾ na notranjem trgu in v tretjih državah izvaja ukrepe za informiranje in promocijo v zvezi s kmetijskimi proizvodi in metodami njihove proizvodnje ter nekaterimi živilskimi proizvodi iz kmetijskih proizvodov.
- (2) Glede na pridobljene izkušnje ter verjetni razvoj kmetijskega sektorja in trgov v Uniji in zunaj nje bi bilo treba pregledati shemo, vzpostavljeno z Uredbo (ES) št. 3/2008, ter zagotoviti njeno večjo skladnost in učinkovitost. Zato bi bilo treba Uredbo (ES) št. 3/2008 razveljaviti in jo nadomestiti z novo uredbo.
- (3) Cilj takšnih ukrepov za informiranje in promocijo je okrepiti konkurenčnost kmetijskega sektorja Unije, s čimer bodo konkurenčni pogoji bolj izenačeni tako na notranjem trgu kot v tretjih državah. Zlasti bi moral biti cilj ukrepov za informiranje in promocijo povečati potrošnikovo ozaveščenost o prednostih kmetijskih proizvodov in proizvodnih metod Unije ter o shemah kakovosti Unije in njihovi prepoznavnosti. Poleg tega bi morali ukrepi povečati konkurenčnost in porabo kmetijskih proizvodov Unije, njihovo prepoznavnost tako znotraj kot zunaj Unije, njihov tržni delež, s posebnim poudarkom na trgih tretjih držav z najvišjim potencialom rasti. V primeru resnih motenj na trgu, izgube zaupanja potrošnikov ali drugih specifičnih problemov bi morali ti ukrepi vzpostaviti normalne tržne pogoje. Takšni ukrepi za informiranje in promocijo bi morali koristno dopolnjevati in krepiti ukrepe, ki jih izvajajo države članice. Da bi dosegli njihove cilje, bi se morali ukrepi za informiranje in promocijo še nadalje izvajati tako znotraj kot zunaj Unije.
- (4) Namen ukrepov bi moral biti tudi krepiti podobo pristnosti proizvodov Unije, da bi se izboljšala seznanjenost potrošnikov z lastnostmi pristnih proizvodov v primerjavi s proizvodi, s katerimi se posnema pristno blago, ali ponaredki; to bi bistveno prispevalo k temu, da bodo potrošniki tako v Uniji kot tretjih državah bolje seznanjeni s simboli, označbami in kraticami, iz katerih je razvidna udeležba v evropskih shemah kakovosti, določenih z Uredbo (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾.
- (5) Ena izmed prednosti Unije pri proizvodnji živil je raznolikost njenih proizvodov in njihovih posebnih značilnosti, vezanih na različna zemljepisna območja in različne tradicionalne metode, ki omogočajo edinstvene okuse, raznolikost in pristnost, po katerih vse bolj povprašujejo potrošniki tako znotraj kot zunaj Unije.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 30. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Mnenje z dne 2. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 15. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu), in odločitev Sveta z dne 13. oktobra 2014.

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (ES) št. 3/2008 z dne 17. decembra 2007 o ukrepih za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo na notranjem trgu in v tretjih državah (UL L 3, 5.1.2008, str. 1).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL L 343, 14.12.2012, str. 1).

- (6) Poleg informacij o bistvenih značilnostih kmetijskih in živilskih proizvodov Unije lahko upravičeni ukrepi posredujejo tudi potrošnikom prijazna sporočila, ki se med drugim osredotočajo na hranljivost, okus, tradicijo, raznolikost in kulturo.
- (7) Ukrepi za informiranje in promocijo ne bi smeli biti usmerjeni v blagovne znamke ali označbe o poreklu. Da pa bi se izboljšala kakovost in učinkovitost predstavitev, pokušan ter informacijskega in promocijskega gradiva, bi bilo treba omogočiti navajanje blagovnih znamk in porekla proizvoda, pod pogojem, da se upošteva načelo nediskriminacije ter da namen ukrepov ni spodbujanje potrošnje nekega proizvoda le zaradi njegovega porekla. Poleg tega bi morali ti ukrepi upoštevati splošna načela prava Unije in ne bi smeli omejevati prostega gibanja kmetijskih in živilskih proizvodov v nasprotju s členom 34 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). V zvezi z glavnim sporočilom Unije v kampanji bi bilo treba določiti posebna pravila o vidnosti blagovne znamke in porekla.
- (8) Unija v glavnem izvažata končne kmetijske proizvode, vključno s kmetijskimi proizvodi, ki niso naštetih v Prilogi I k PDEU. Ukrepi za informiranje in promocijo bi morali zato biti odprti za vključevanje nekaterih proizvodov, ki ne spadajo na področje uporabe Priloge I k PDEU. To bi bilo skladno z drugimi shemami skupne kmetijske politike (SKP), kot so evropske sheme kakovosti, ki so že odprte za takšne proizvode.
- (9) Ukrepi za informiranje in promocijo s strani Unije glede vina predstavljata enega od mejnikov podpornih programov v vinskem sektorju, določenih s SKP. Ukrepi za informiranje in promocijo bi morali veljati le za vina z označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo ter za vina, pri katerih je navedena sorta vinske trte. V primeru enostavnih programov pa bi moral tudi zadevni program zajemati druge kmetijske ali živilske proizvode. Podobno Uredba (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ določa promocijo ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva. Zato bi bilo treba upravičenost ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva, navedenih v Prilogi I k Uredbi (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, do ukrepov za informiranje in promocijo v okviru te sheme omejiti izključno na ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva, ki so povezani z drugim kmetijskim ali živilskim proizvodom.
- (10) Proizvodi, ki jih zajemajo sheme kakovosti Unije in sheme kakovosti, ki jih priznavajo države članice, bi morali biti upravičeni do ukrepov za informiranje in promocijo, saj takšne sheme potrošnikom jamčijo za kakovost in značilnosti proizvoda ali uporabljenega proizvodnega procesa, zadevnim proizvodom pa dajejo dodano vrednost ter povečujejo njihove tržne priložnosti. Podobno bi morala biti upravičena do ukrepov za informiranje in promocijo metoda ekološke pridelave ter grafični znak za kakovostne kmetijske proizvode, značilne za najbolj oddaljene regije.
- (11) V obdobju 2001–2011 je bilo le 30 % proračunskih sredstev, ki so bila dodeljena ukrepom za informiranje in promocijo, namenjenih za ukrepe na trgih tretjih držav, čeprav je potencial rasti na teh trgih velik. Določiti bi bilo treba metode za spodbujanje izvajanja večjega števila ukrepov za informiranje o kmetijskih proizvodih Unije in njihovo promocijo v tretjih državah, zlasti z zagotavljanjem obsežnejše finančne podpore.
- (12) Za zagotovitev učinkovitosti ukrepov za informiranje in promocijo, ki se izvajajo, bi bilo treba te ukrepe oblikovati v okviru programov za informiranje in promocijo. Doslej je bila predložitev teh programov naloga trgovinskih in/ali medtrgovinskih organizacij. Da bi se povečalo število predlaganih ukrepov in izboljšala njihova kakovost, bi bilo treba obseg upravičencev razširiti na organizacije proizvajalcev in njihova združenja, skupine in organe agroživilskega sektorja, katerih cilj in dejavnosti so namenjeni informiranju o kmetijskih proizvodih ter njihovi promociji.
- (13) Ukrepi za informiranje in promocijo, ki jih sofinancira Unija, bi morali odražati posebno razsežnost Unije. V ta namen ter za preprečevanje razpršenosti sredstev in povečanje prepoznavnosti Evrope preko teh ukrepov za informiranje o kmetijskih in nekaterih živilskih proizvodih in njihovo promocijo bi bilo treba predvideti pripravo delovnega programa, v katerem bi bile opredeljene strateške prednostne naloge za te ukrepe, kar zadeva populacije, proizvode, sheme ali trge, na katere se je treba osredotočiti, ter v katerem bi bile določene značilnosti informacijskih in promocijskih sporočil. Program bi bilo treba razvijati na podlagi splošnih in posebnih ciljev, ki jih določa ta

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo in razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2328/2003, (ES) št. 861/2006, (ES) št. 1198/2006 in (ES) št. 791/2007 in Uredbe (EU) št. 1255/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 149, 20.5.2014, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1184/2006 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 104/2000 (UL L 354, 28.12.2013, str. 1).

uredba, ter upoštevati možnosti, ki jih ponujajo trgi, in potrebo po dopolnjevanju in krepitvi dejavnosti, ki jih izvajajo države članice in izvajalci tako na notranjem trgu kot na trgu tretjih držav, da se zagotovi usklajenost politike promocije in informiranja. Zato bi se morala Komisija pri oblikovanju programa posvetovati z državami članicami in ustreznimi zainteresiranimi stranmi.

- (14) Delovni program bi moral med drugim določati posebne metode za odziv v primeru resnih motenj na trgu, izgube zaupanja potrošnikov ali drugih specifičnih problemov. Poleg tega bi morala Komisija zlasti upoštevati prevladujoč položaj malih in srednjih podjetij v agroživilskem sektorju, sektorju, ki je upravičen do izrednih ukrepov, določenih v členih 219, 220 in 221 Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ter – za ukrepe, namenjene tretjim državam – sporazume o prosti trgovini, ki spadajo na področje skupne trgovinske politike Unije. Pri oblikovanju navedenega programa bi morala Komisija upoštevati tudi naravne omejitve goratih območij, otokov in najbolj oddaljenih regij Unije.
- (15) Za zagotovitev učinkovitega izvajanja ukrepov za informiranje in promocijo bi bilo treba njihovo izvajanje zaupati izvajalskim organom, izbranim z natečajnim postopkom. Vendar bi morale organizacije predlagateljice v ustrezno utemeljenih primerih imeti možnost neposrednega izvajanja nekaterih delov svojega programa.
- (16) Komisija bi morala imeti možnost, da na lastno pobudo izvaja ukrepe za informiranje in promocijo, vključno z obiski na visoki ravni, zlasti da bi prispevali k odpiranju novih trgov. Prav tako bi morala Komisija imeti možnost izvajati svoje kampanje za zagotovitev hitrega in učinkovitega odziva v primeru resnih motenj trga ali izgube zaupanja potrošnikov. Komisija bi morala po potrebi pregledati svoje pobude za izvajanje takšnih kampanj. Odobritve, dodeljene obstoječim enostavnim ali multiprogramom za informiranje in promocijo, se ne bi smele zmanjšati v primeru ukrepov Komisije v takih okoliščinah.
- (17) Komisija mora zunaj okvira ukrepov za informiranje in promocijo na ravni Unije vzpostaviti in usklajevati službe za tehnično podporo, ki subjektom pomagajo pri sodelovanju v sofinanciranih programih, vodenju učinkovitih kampanj ali razvoju njihovih izvoznih dejavnosti. Te storitve bi morale zlasti vključevati zagotavljanje smernic za pomoč potencialnim upravičencem, da spoštujejo pravila in postopke v zvezi s to politiko.
- (18) Prizadevanjem za promocijo proizvodov Unije na trgih tretjih držav včasih škodujejo konkurenčni proizvodi, ki posnemajo pristno blago, in ponaredki. Službe za tehnično podporo pri Komisiji bi vključevale svetovanje sektorju pri zaščiti proizvodov Unije pred posnemanjem in ponarejanjem.
- (19) Poenostavitev regulativnega okolja SKP je pomembna prednostna naloga Unije. Ta pristop bi bilo treba tudi uporabiti pri tej uredbi. Predvsem bi bilo treba pregledati načela upravnega upravljanja programov za informiranje in promocijo, da bi ta načela poenostavili ter Komisiji omogočili, da določi pravila in postopke, s katerimi sta urejena predložitev, ocena in izbor predlogov za programe. Vendar bi Komisija morala tudi zagotoviti, da države članice pravočasno prejmejo informacije o vseh predlaganih in izbranih programih. Te informacije bi morale zlasti vsebovati število prejetih predlogov, države članice in sektorje, na katere se nanašajo, ter rezultate ocen teh predlogov.
- (20) Sodelovanje med gospodarskimi akterji iz različnih držav članic znatno prispeva k zviševanju dodane vrednosti Unije in večji prepoznavnosti raznovrstnosti njenih kmetijskih proizvodov. Kljub dajanju prednosti programom, pripravljenim skupaj z organizacijami predlagateljicami iz različnih držav članic, je bilo v obdobju 2001–2011 za takšne programe porabljenih zgolj 16 % proračunskih sredstev, dodeljenih ukrepom za informiranje in promocijo. Zato bi bilo treba predvideti nove določbe, zlasti kar zadeva upravljanje multiprogramov, za odpravo sedanjih ovir za njihovo izvajanje.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in o razveljavitvi Uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 671).

- (21) Določiti bi bilo treba finančna pravila. Unija bi morala praviloma nositi samo del stroškov programov, da bi zagotovila, da bi zainteresirane organizacije predlagateljice prevzele svoj del odgovornosti. Vendar so nekateri upravni stroški in stroški za osebe, ki niso povezani z izvajanjem SKP, sestavni del ukrepov za informiranje in promocijo ter bi morali biti upravičeni do financiranja s strani Unije.
- (22) Vsak ukrep bi bilo treba spremljati in ocenjevati, da bi se izboljšala njegova kakovost in pokazali njegovi dosežki. V tem okviru bi bilo treba določiti seznam kazalnikov in oceniti učinek promocijske politike glede na njene strateške cilje. Komisija bi morala za to politiko določiti okvir spremljanja in ocenjevanja, ki bo skladna s skupnim okvirom spremljanja in ocenjevanja SKP.
- (23) Da bi se dopolnili ali spremenili nekateri nebitveni elementi te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije. To pooblastilo bi moralo zajemati dopolnjevanje seznama v Prilogi I k tej uredbi, merila za določitev upravičenosti organizacij predlagateljic, pogoje, ki urejajo natečajni postopek za izbor izvajalskih organov, posebne pogoje za upravičenost glede enostavnih programov, stroške za ukrepe za informiranje in promocijo ter upravne stroške in stroške za osebe ter določbe za lažji prehod med Uredbo (ES) št. 3/2008 in to uredbo. Zlasti je pomembno, da Komisija pri pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (24) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi s podrobnimi pravili o vidnosti blagovnih znamk na predstavitvah ali pokušnjah proizvodov in v informacijskem in promocijskem gradivu ter o vidnosti porekla proizvodov v informacijskem in promocijskem gradivu; letnimi delovnimi programi; izborom enostavnih programov; podrobnimi pravili, na podlagi katerih lahko organizacija predlagateljica sama izvaja nekatere dele enostavnega programa, pravili za izvajanje, spremljanje in nadziranje enostavnih programov; pravili za sklepanje pogodb o izvajanju enostavnih programov, izbranih v skladu s to uredbo; in skupnim okvirom za ocenjevanje učinka programov ter sistemom kazalnikov. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (25) Ker ciljev te uredbe glede na povezave med promocijsko politiko in drugimi instrumenti SKP in ob upoštevanju večletnega jamstva sredstev Unije in njihovega osredotočanja na jasno določene prednostne naloge države ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje teh ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I
SPLOŠNE DOLOČBE
Člen 1
Predmet urejanja

Ta uredba določa pogoje, pod katerimi se lahko ukrepi za informiranje o kmetijskih proizvodih in nekaterih živilskih proizvodih iz kmetijskih proizvodov ter za njihovo promocijo, ki se izvajajo na notranjem trgu ali v tretjih državah (v nadaljnjem besedilu: ukrepi za informiranje in promocijo), v celoti ali delno financirajo iz proračuna Unije.

Člen 2

Splošni in posebni cilji ukrepov za informiranje in promocijo

1. Splošni cilj ukrepov za informiranje in promocijo je povečati konkurenčnost kmetijskega sektorja Unije.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

2. Posebni cilji ukrepov za informiranje in promocijo so:
- (a) povečanje ozaveščenosti o prednostih kmetijskih proizvodov Unije in o visokih standardih, ki veljajo za proizvodne metode v Uniji;
 - (b) povečanje konkurenčnosti in porabe kmetijskih proizvodov Unije in nekaterih živilskih proizvodov ter njihove prepoznavnosti tako znotraj kot zunaj Unije;
 - (c) povečanje ozaveščenosti in priznavanja shem kakovosti Unije;
 - (d) povečanje tržnega deleža kmetijskih proizvodov Unije in nekaterih živilskih proizvodov, s posebnim poudarkom na trgih tretjih držav z največjim potencialom rasti;
 - (e) ponovna vzpostavitev običajnih tržnih razmer v primeru hudih motenj na trgu, izgube zaupanja potrošnikov ali drugih specifičnih problemov.

Člen 3

Opis ukrepov za informiranje in promocijo

Namen ukrepov za informiranje in promocijo je:

- (a) poudariti posebnosti metod kmetijske proizvodnje Unije, zlasti v zvezi z varnostjo hrane, sledljivostjo, pristnostjo, označevanjem, hranilnimi in zdravstvenimi vidiki, dobrobitjo živali, varstvom okolja in trajnostjo, ter značilnosti kmetijskih in živilskih proizvodov, zlasti v zvezi z njihovo kakovostjo, okusom, raznolikostjo ali tradicijo;
- (b) povečati ozaveščenost o pristnosti evropskih zaščiteneh označb porekla, zaščiteneh geografskih označb in zajamčenih tradicionalnih posebnosti.

Ti ukrepi zlasti vključujejo odnose z javnostmi in informacijske kampanje, lahko pa so v obliki sodelovanja na prireditvah, sejnih in razstavah nacionalnega, evropskega ali mednarodnega pomena.

Člen 4

Značilnosti ukrepov

1. Ukrepi za informiranje in promocijo niso usmerjeni v blagovne znamke. Kljub temu so lahko blagovne znamke proizvodov vidne na predstavitvah ali pokušnjah proizvodov ter v informacijskem in promocijskem gradivu, pod pogojem, da se spoštuje načelo nediskriminacije in da se splošne značilnosti ukrepov, ki niso usmerjeni v blagovne znamke, ne spremenijo. Zagotavlja se načelo nediskriminacije, s katerim se zagotavlja enakovredna obravnava in dostop vseh blagovnih znamk organizacij predlagateljic ter enakovredna obravnava med državami članicami. Vsaka blagovna znamka mora biti vidna v enaki meri, njen grafični prikaz pa mora biti manjšega formata kot glavno sporočilo Unije v kampanji. Prikazane morajo biti različne blagovne znamke, razen v ustrezno utemeljenih okoliščinah, povezanih s posebnim položajem zadevnih držav članic.

2. Ukrepi za informiranje in promocijo niso usmerjeni v zaščitene blagovne znamke. Namen takšnih ukrepov ne sme biti spodbujanje potrošnje proizvoda zgolj zaradi njegovega porekla. Kljub temu je lahko poreklo proizvodov vidno v informacijskem in promocijskem gradivu, pod naslednjimi pogoji:

- (a) na notranjem trgu mora biti navajanje porekla vedno manj pomembno od glavnega sporočila Unije v kampanji;
- (b) v tretjih državah je navajanje porekla lahko le na enaki ravni kot glavno sporočilo Unije v kampanji;
- (c) pri proizvodih, ki spadajo v sheme kakovosti iz točke (a) člena 5(4), se poreklo, kot je navedeno v označbi, lahko navaja brez omejitev.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi se določijo natančna pravila o:

- (a) vidnosti blagovnih znamk na predstavitev ali pakušnjah ali v informacijskem in promocijskem gradivu iz odstavka 1 ter o enotnih pogojih, pod katerimi se posamezna blagovna znamka lahko prikaže; ter
- (b) o vidnosti porekla proizvodov v informacijskem in promocijskem gradivu iz odstavka 2.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 23(2).

Člen 5

Upravičeni proizvodi in sheme

1. Ukrepi za informiranje in promocijo lahko zajemajo naslednje proizvode:
 - (a) proizvode, navedene na seznamu v Prilogi I k PDEU, razen tobaka;
 - (b) proizvode, navedene v Prilogi I k tej uredbi;
 - (c) žgane pijače z zaščiteno geografsko označbo na podlagi Uredbe (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
2. Da se upošteva spremembe na trgu, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22, da se na seznam v Prilogi I k tej uredbi doda živilske proizvode.
3. Ne glede na odstavek 1:
 - (a) lahko ukrepi za informiranje in promocijo zajemajo le vino z označbo porekla ali zaščiteno geografsko označbo ter vino, na katerem je označena sorta vinske trte; v primeru enostavnih programov iz člena 6(3) mora zadevni program vključevati tudi druge proizvode iz točk (a) in (b) odstavka 1.
 - (b) za žgane pijače iz točke (c) odstavka 1, vino iz točke (a) tega odstavka in pivo so ukrepi, usmerjeni na notranji trg, omejeni na informiranje potrošnikov o shemah, določenih v odstavku 4, in o odgovornem uživanju teh pijač;
 - (c) ribiški proizvodi in proizvodi iz ribogojstva s seznama iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 1379/2013, so lahko predmet ukrepov za informiranje in promocijo, le če se zadevni program nanaša tudi na druge proizvode iz odstavka 1.
4. Ukrepi za informiranje in promocijo lahko zajemajo naslednje sheme:
 - (a) sheme kakovosti, določene v Uredbi (EU) št. 1151/2012, Uredbi (ES) št. 110/2008 in členu 93 Uredbe (EU) št. 1308/2013;
 - (b) metoda ekološke pridelave, kot je opredeljena z Uredbo Sveta (ES) št. 834/2007 ⁽²⁾;
 - (c) grafični znak za kakovostne kmetijske proizvode, značilne za najbolj oddaljene regije, iz člena 21 Uredbe (EU) št. 228/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1576/89 (UL L 39, 13.2.2008, str. 16).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 834/2007 z dne 28. junija 2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 2092/91 (UL L 189, 20.7.2007, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 228/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. marca 2013 o posebnih ukrepih za kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 247/2006 (UL L 78, 20.3.2013, str. 23).

(d) sheme kakovosti iz točk (b) in (c) člena 16(1) Uredbe (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

POGLAVJE II

IZVAJANJE UKREPOV ZA INFORMIRANJE IN PROMOCIJO

ODDELEK 1

Skupne določbe

Člen 6

Vrste ukrepov

1. Ukrepi za informiranje in promocijo se izvajajo v obliki:
 - (a) programov za informiranje in promocijo (v nadaljnjem besedilu: programi) in
 - (b) ukrepov na pobudo Komisije iz člena 9.
2. Programi vsebujejo skladen niz dejavnosti in se izvajajo najmanj eno leto, a ne več kot tri leta.
3. Enostavne programe, podrobnosti katerih so nadalje določene v Oddelku 2 tega poglavja, lahko predlagajo ena ali več organizacij predlagateljic iz točk (a), (c) ali (d) člena 7(1), pri čemer morajo biti vse iz iste države članice.
4. Multiprograme, podrobnosti katerih so nadalje določene v oddelku 3 tega poglavja, lahko predlaga(-ta):
 - (a) vsaj dve organizaciji predlagateljici iz točk (a), (c) ali (d) člena 7(1), ki morata biti iz vsaj dveh držav članic; ali
 - (b) ena ali več organizacij Unije iz točke (b) člena 7(1).

Člen 7

Organizacije predlagateljice

1. Program lahko predlagajo:
 - (a) trgovinske in medtrgovinske organizacije, ki so ustanovljene v državi članici in so reprezentativne za zadevni sektor ali zadevne sektorje v tej državi članici, zlasti medpanožne organizacije iz člena 157 Uredbe (EU) št. 1308/2013, in skupine iz točke 2 člena 3 Uredbe (EU) št. 1151/2012, v kolikor so reprezentativne za ime, ki je zaščiten na podlagi slednje uredbe in ga zajema zadevni program;
 - (b) trgovinske in medtrgovinske organizacije, ki so reprezentativni za zadevne sektorje ali sektor na ravni Unije;
 - (c) organizacije proizvajalcev ali združenja organizacij proizvajalcev iz členov 152 in 156 Uredbe (EU) št. 1308/2013, ki jih priznava država članica.
 - (d) organi agroživilskega sektorja, katerih cilj in dejavnosti so namenjeni informiranju o kmetijskih proizvodih in njihovi promociji ter ki jim je zadevna država članica podelila jasno opredeljeno javno nalogo na tem področju; ti organi morajo biti zakonito ustanovljeni v zadevni državi članici najmanj dve leti pred datumom razpisa za zbiranje predlogov iz člena 8(2).
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22, s katerimi se določijo posebni pogoji, pod katerimi lahko vsaka izmed organizacij predlagateljic, skupin ali organov iz odstavka 1 predloži program. Ti pogoji zlasti zagotovijo, da so te organizacije, skupine in organi reprezentativni ter da je program dovolj obsežen.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 (UL L 347, 20.12.2013, str. 487).

Člen 8

Letni delovni program

1. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi se za vsako leto določi letni delovni program, v katerem so določeni operativni cilji, ki jih je treba doseči, prednostne delovne naloge, pričakovani rezultati, način izvajanja in skupni znesek finančnega načrta. Ta letni delovni program in zlasti njegove prednostne delovne naloge so skladne s splošnimi in posebnimi cilji iz člena 2. Ta program posebej določa posebne začasno ureditev za odzivanje na resne motnje na trgu, izgubo zaupanja potrošnikov ali druge specifične probleme iz točke (e) člena 2(2). Letni delovni program vsebuje tudi glavna merila za ocenjevanje, opis ukrepov, ki bodo financirani, okvirne zneske, dodeljene za vsako vrsto ukrepa, okvirni časovni raspored izvajanja in, za nepovratna sredstva, najvišjo stopnjo finančnega prispevka Unije. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 23(2).

2. Komisija izvaja delovni program iz odstavka 1 za enostavne programe in multiprograme z objavo razpisov za zbiranje predlogov v skladu z naslovom VI prvega dela Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

Člen 9

Ukrepi na pobudo Komisije

1. Komisija lahko izvaja ukrepe za informiranje in promocijo, kot so opisani v členu 3, vključno s kampanjami, v primeru resnih motenj na trgu, izgube zaupanja potrošnikov ali drugih specifičnih problemov iz točke (e) člena 2(2). Ti ukrepi so lahko zlasti v obliki obiskov na visoki ravni, udeležbe na tržnih sejmih in razstavah mednarodnega pomena, in sicer s stojnicami ali dejavnostmi, namenjenimi promociji podobe proizvodov Unije.

2. Komisija vzpostavi službe za tehnično podporo, zlasti za:

(a) spodbujanje poznavanja različnih trgov, vključno s seznanitvenimi poslovnimi srečanji;

(b) ohranjanje razgibane strokovne mreže v zvezi z informacijsko in promocijsko politiko, vključno s svetovanjem sektorju glede grožnje, ki jo v tretjih državah predstavljajo proizvodi, s katerimi se posnema pristno blago, in ponaredki, ter

(c) boljšo seznanjenost s pravili Unije o pripravi in izvajanju programov.

Člen 10

Prepoved dvojnega financiranja

Ukrepi za informiranje in promocijo, ki se financirajo na podlagi te uredbe, niso upravičeni do nobenega drugega financiranja iz proračuna Unije.

ODDELEK 2

Izvajanje in upravljanje enostavnih programov

Člen 11

Izbor enostavnih programov

1. Komisija oceni in izbere predloge za enostavne programe, ki jih prejme na podlagi razpisa za zbiranje predlogov iz člena 8(2). Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22, s katerimi se določijo posebni pogoji za upravičenost glede enostavnih programov.

2. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi se določi izbrane enostavne programe, morebitne potrebne spremembe v zvezi z njimi in pripadajoče proračune. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 23(2).

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

Člen 12

Informacije o izboru enostavnih programov

Komisija odboru iz člena 23, in s tem državam članicam, pravočasno zagotovi informacije o vseh predlaganih ali izbranih programih.

Brez poseganja v Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012 Komisija državam članicam zlasti zagotovi:

- (a) informacije o številu prejetih predlogov, državah članicah, v katerih imajo sedež organizacije predlagateljice, udeleženi sektorjih in o ciljnem trgu ali trgih;
- (b) informacije o rezultatu ocenjevanja predlogov in kratek opis ocenjevanja oziroma predlogov.

Člen 13

Organi, odgovorni za izvajanje enostavnih programov

1. Organizacija predlagateljica po ustrezni izvedbi natečajnega postopka izbere organe, ki bodo izvajali izbrane enostavne programe, zlasti z namenom zagotoviti učinkovito izvajanje ukrepov.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 24, s katerimi se določijo pogoji, ki urejajo natečajni postopek za izbor organov za izvajanje iz prvega pododstavka.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko organizacija predlagateljica sama izvaja nekatere dele programa, pod pogoji, ki se nanašajo na izkušnje organizacije predlagateljice pri izvajanju takšnih ukrepov, stroške takšnih ukrepov glede na običajne tržne cene in delež celotnih stroškov za tisti del programa, ki ga izvaja organizacija predlagateljica.

Komisija sprejme izvedbene akte, ki določijo podrobna pravila, v skladu s katerimi se lahko organizacija predlagateljica pooblasti, da sama izvede določene dele programa. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 23(2).

Člen 14

Izvajanje, spremljanje in nadziranje enostavnih programov

1. Zadevne države članice so odgovorne za pravilno izvajanje enostavnih programov, izbranih v skladu s členom 11, in pripadajoča plačila. Države članice zagotovijo, da je informacijsko in promocijsko gradivo, pripravljeno v okviru teh programov, skladno s pravom Unije.

Komisija sprejme izvedbene akte, ki določijo ureditve za izvajanje, spremljanje in nadziranje ter pravila v zvezi s sklepanjem pogodb za izvajanje enostavnih programov, ki so izbrani v okviru te uredbe. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 23(2).

2. Države članice zagotovijo izvajanje, spremljanje in nadziranje enostavnih programov v skladu z Uredbo (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ter v skladu z izvedbenimi akti, sprejetimi v skladu z odstavkom 1.

Člen 15

Finančne določbe v zvezi z enostavnimi programi

1. Finančni prispevek Unije za enostavne programe na notranjem trgu znaša 70 % upravičenih odhodkov. Finančni prispevek Unije za enostavne programe v tretjih državah znaša 80 % upravičenih odhodkov. Preostale odhodke krijejo izključno organizacije predlagateljice.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (ES) št. 814/2000, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 485/2008 (UL L 347, 20.12.2013, str. 549).

2. Deleža iz odstavka 1 se v primeru resnih motenj na trgu, izgube zaupanja potrošnikov ali drugih specifičnih problemov iz točke (e) člena 2(2) zvišata na 85 %.
 3. Z odstopanjem od odstavkov 1 in 2 za organizacije predlagateljice s sedežem v državah članicah, ki 1. januarja 2014 ali kasneje prejemaajo finančno pomoč v skladu s členoma 136 in 143 PDEU, deleža iz odstavka 1 znašata 75 % oziroma 85 %, delež iz odstavka 2 pa 90 %.
- Prvi pododstavek se uporablja samo za tiste programe, o katerih Komisija odloči pred datumom, od katerega zadevna država članica ne prejema več takšne finančne pomoči.
4. Študije za oceno rezultatov ukrepov za informiranje in promocijo v skladu s skupnim okvirom iz člena 25, so upravičene do financiranja Unije pod podobnimi pogoji, kot veljajo za zadevni enostavni program.
 5. Unija v celoti financira nadomestila za delo strokovnjakov, povezano z izborom programov na podlagi točke (a) člena 4(2) Uredbe (EU) št. 1306/2013.
 6. Za zagotovitev pravilnega izvajanja enostavnih programov organizacije predlagateljice priskrbijo jamstva.
 7. Unija financira ukrepe za informiranje in promocijo, ki se izvajajo na podlagi enostavnih programov na podlagi točke (c) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013.
 8. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22 v zvezi s posebnimi pogoji, na podlagi katerih so stroški za ukrepe za informiranje in promocijo, ter po potrebi upravni stroški in stroški za osebje, upravičeni do financiranja s strani Unije.

ODDELEK 3

Izvajanje in upravljanje multiprogramov in ukrepov na pobudo komisije

Člen 16

Oblike financiranja

1. Financiranje se lahko izvaja v eni ali več oblikah, določenih z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012, vključno z:
 - (a) nepovratnimi sredstvi za multiprograme;
 - (b) javnimi naročili za ukrepe na pobudo Komisije.
2. Unija financira ukrepe za informiranje in promocijo, ki se izvajajo na podlagi multiprogramov ali na pobudo Komisije na podlagi točke (a) člena 4(2) Uredbe (EU) št. 1306/2013.

Člen 17

Ocenjevanje multiprogramov

Predlogi za multiprograme se ocenijo in izberejo na podlagi meril, navedenih v razpisu za zbiranje predlogov iz člena 8(2).

Člen 18

Informacije o izvajanju multiprogramov

Komisija odboru iz člena 23, in s tem državam članicam, pravočasno zagotovi informacije o vseh predlaganih ali izbranih programih.

Člen 19

Finančne določbe v zvezi z multiprogrami

1. Finančni prispevek Unije za multiprograme znaša 80 % upravičenih odhodkov. Preostale odhodke krijejo izključno organizacije predlagateljice.

2. Delež iz odstavka 1 se v primeru resnih motenj na trgu, izgube zaupanja potrošnikov ali drugih specifičnih problemov iz točke (e) člena 2(2) poveča na 85 %.

3. Ne glede na odstavka 1 in 2 za organizacije predlagateljice s sedežem v državah članicah, ki 1. januarja 2014 ali kasneje prejemajo finančno pomoč v skladu s členoma 136 in 143 PDEU, deleža iz odstavkov 1 in 2 znašata 85 % oziroma 90 %.

Prvi pododstavek se uporablja samo za tiste programe, o katerih Komisija odloči pred datumom, od katerega zadevna država članica ne prejema več takšne finančne pomoči.

Člen 20

Oddaja javnih naročil za ukrepe na pobudo Komisije

Za vsako javno naročilo, ki ga odda Komisija v svojem imenu ali skupaj z državami članicami, veljajo pravila za oddajo javnih naročil, določena v Uredbi (EU, Euratom) št. 966/2012 in Delegirani uredbi Komisije (EU) št. 1268/2012 ⁽¹⁾.

Člen 21

Zaščita finančnih interesov Unije

1. Komisija sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so pri izvajanju ukrepov, ki se financirajo na podlagi tega oddelka, finančni interesi Unije zaščiteni z izvedbo ukrepov za preprečevanje goljufij, korupcije in vseh drugih nezakonitih dejavnosti ter z izvajanjem učinkovitih pregledov, v primeru ugotovljenih nepravilnosti pa z izterjavo napačno izplačanih zneskov ter po potrebi z učinkovitimi, sorazmernimi in odvrtačnimi upravnimi in denarnimi kaznimi.

2. Komisija ali njeni predstavniki in Računsko sodišče so pooblaščenici za opravljanje revizije na podlagi dokumentacije in na kraju samem pri vseh prejemnikih nepovratnih sredstev, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije.

3. Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) lahko v skladu z določbami in postopki iz Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ ter Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 ⁽³⁾ opravi preiskave, vključno s pregledi in inšpekcijami na kraju samem, da bi v zvezi s sporazumom ali sklepom o nepovratnih sredstvih ali pogodbo, ki se nanaša na sredstva Unije, ugotovil morebitne primere goljufije, korupcije ali drugih nezakonitih dejavnosti, ki škodijo finančnim interesom Unije.

4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 sporazumi o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami ter pogodbe, sporazumi in sklepi o nepovratnih sredstvih, ki izhajajo iz izvajanja programa na podlagi te uredbe, vsebujejo določbe, ki izrecno pooblaščajo Evropsko računsko sodišče in OLAF za izvajanje takšnih revizij in preiskav v skladu s svojimi pristojnostmi.

POGLAVJE III

KONČNE DOLOČBE

ODDELEK 1

Prenos pooblastil in izvedbene določbe

Člen 22

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1268/2012 z dne 29. oktobra 2012 o pravilih uporabe Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije (UL L 362, 31.12.2012, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

⁽³⁾ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 5(2), 7(2), 11(1), 13(1), 15(8) in 29(2) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 24. novembra 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz členov 5(2), 7(2), 11(1), 13(1), 15(8) in 29(2) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s to uredbo, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se lahko na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 23

Odbor

1. Komisiji pomaga Odbor za skupno ureditev kmetijskih trgov, ustanovljen s členom 229 Uredbe (ES) št. 1308/2013. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

ODDELEK 2

Posvetovanje, ocenjevanje in poročanje

Člen 24

Posvetovanje

Komisija se lahko v okviru izvajanja te uredbe posvetuje s skupino za civilni dialog glede kakovosti in promocije, ustanovljeno na podlagi Sklepa Komisije 2013/767/EU⁽¹⁾.

Člen 25

Skupni okvir za ocenjevanje učinka ukrepov

V skladu s skupnim okvirom spremljanja in vrednotenja skupne kmetijske politike, določenim v členu 110 Uredbe (EU) št. 1306/2013, Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi se določita skupni okvir za ocenjevanje učinka programov za informiranje in promocijo, financiranih na podlagi te uredbe, ter sistem kazalnikov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 23(2).

Vse zainteresirane strani Komisiji posredujejo vse podatke in informacije, ki so potrebni za ocenjevanje učinka ukrepov.

Člen 26

Poročanje

1. Komisija do 31. decembra 2018 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži vmesno poročilo o uporabi te uredbe. To vmesno poročilo vključuje stopnjo izvajanja v različnih državah članicah, skupaj z morebitnimi ustreznimi predlogi.

⁽¹⁾ Sklep Komisije 2013/767/EU z dne 16. decembra 2013 o vzpostavitvi okvira za civilni dialog o zadevah, ki jih ureja skupna kmetijska politika, in razveljavitvi Sklepa 2004/391/ES (UL L 338, 17.12.2013, str. 115).

2. Komisija do 31. decembra 2020 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi te uredbe, skupaj z morebitnimi ustreznimi predlogi.

ODDELEK 3

Državna pomoč, razveljavitev in prehodne določbe ter začetek veljavnosti in datum začetka uporabe

Člen 27

Državna pomoč

V primeru programov, ki so upravičeni do podpore Unije in jih je Komisija izbrala v skladu s to uredbo ter z odstopanjem od člena 211(1) Uredbe (EU) št. 1308/2013 in člena 3 Uredbe Sveta (ES) št. 1184/2006 ⁽¹⁾ ter na podlagi prvega odstavka člena 42 PDEU se členi 107, 108 in 109 PDEU ne uporabljajo za plačila, ki jih izvedejo države članice na podlagi te uredbe in v skladu z njenimi določbami, niti za finančne prispevke, ki izvirajo iz davkom podobnih dajatev ali obveznih prispevkov držav članic ali drugih finančnih instrumentov.

Člen 28

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 3/2008 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se razumejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II k tej uredbi.

Člen 29

Prehodne določbe

1. Uredba (ES) št. 3/2008 se še naprej uporablja za tiste ukrepe za informiranje in promocijo, o financiranju katerih je Komisija odločila pred 1. decembrom 2015.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22, da se zagotovi nemoten prehod med Uredbo (ES) št. 3/2008 in to uredbo.

Člen 30

Začetek veljavnosti in datum začetka uporabe

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. decembra 2015.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 22. oktobra 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

B. DELLA VEDOVA

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1184/2006 z dne 24. julija 2006 o uporabi nekaterih pravil konkurence v proizvodnji in trgovini s kmetijskimi proizvodi (UL L 214, 4.8.2006, str. 7).

PRILOGA I

Proizvodi iz točke (b) člena 5(1)

- (a) pivo;
 - (b) čokolada in izdelki iz nje;
 - (c) kruh, fino pecivo, slaščice, keksi in drugi pekovski izdelki;
 - (d) pijače iz rastlinskih izvlečkov;
 - (e) testenine;
 - (f) sol;
 - (g) naravne gume in smole;
 - (h) gorčična pasta;
 - (i) sladka koruza;
 - (j) bombaž.
-

PRILOGA II

Korelacijska tabela

iz člena 30

Uredba (ES) št. 3/2008	Ta uredba
Člen 1(1), prvi pododstavek	Člen 1
Člen 1(1), drugi pododstavek	Točka (a) člena 6(1)
Člen 1(2)	Člen 4(1) in (2)
Člen 2	Člen 3
Člena 3 in 4	Člen 5
Člen 5	Člen 8
Člen 6(1)	Člen 7
Člen 6(2)	—
Člen 7	—
Člen 8	Členi 11, 12 in 17
Člen 9	—
Člen 10	Člen 9
Člen 11	Člen 13
Člen 12(1)	—
Člen 12(2)	Člen 14
Člen 13(1)	Člen 16(1)(b)
Člen 13(2), prvi pododstavek	Člen 15(1), (2) in (3) in člen 19
Člen 13(2), drugi pododstavek	—
člen 13(2), tretji pododstavek	—
Člen 13(3), (4) in (5)	—
Člen 13(6)	Člen 27
Člen 14	Člen 15(5) in (7) ter člen 16(2)
Člena 15 in 16	Členi 4(3), 5(2), 7(2), 8(1), 11, 13, 14(1), 15(8), 22, 23, 25 in 29
Člen 17	Člen 24
Člen 18	Člen 26
Člen 19	Člen 28
Člen 20	Člen 30